

OLIGOCÉN OSTRACODÁK A RIMA ÉS A TARNA
VIDÉKÉRŐL.*

Irta: *Dr. Méhes Gyula.*

A múlt év nyarán dr. Jaskó Sándor egyetemi tanársegéd úr arra kért, hogy a Rima és a Tarna között levő oligocén rétegekből gyűjtött kagylósrákjait határozzam meg.

Az anyag áttekintő megvizsgálásakor észrevettem, hogy a fajok meghatározása nem szorítkozhatik semmit sem mondó felsorolásra. Vannak olyan észrevételek, amelyek a kagylósrákokra vonatkozó ismereteinket kiegészítik.

A kagylósrák faunát tartalmazó képződmény oligocén eredetű.¹ Egyrészt szívós, kemény, vékonypados, márgás, homokos agyag; másrészt széteső, igen laza homokos agyag. A kővületek közt négy faj van, amelyek mikroszkópi vizsgálatra alkalmasak. A többiek rossz megtartásúak, úgy, hogy meghatározásuk is nehéz.

A fajok leírása.

I. család: Cypridae.

1. nem: Pontocypris.

Pontocypris declivis G. W. Müll.

Pontocypris declivis G. W. Müller: Die Ostracoden des Golfes von Neapel. Berlin, 1894, X. tábla, 4. ábra, 250 lap.

Pontocypris declivis G. W. Müll. — Zalányi Béla Magyarországi miocén ostracodák. Különlenyomat a Földtani Intézet Évkönyvéből. XXI. köt. 4. füzet, V. tábla, 1—3. ábra, 85 lap.

Bal kagyló. Hosszúsága: 0.48 mm, magassága: 0.26 mm, átmérője: 0.48 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1:1.80.

Egy jobb és egy bal kagylófél állott rendelkezésemre. Mind a kettő erősen rongált. De meghatározásra még alkalmas volt mind a kettő. A G. W. Müller-től adott jellegek felismerhetők.

---

* Bemutatta a Magyarhoni Földtani Társulat 1941. évi február havi szakülésén.

¹ Jaskó Sándor: A Rima és a Tarna közötti oligocén rétegek és kővületeik. Földtani Közöny 1940.

A csúcsszegélyeken széles alappal kezdődő, egymástól távol álló likaesatornák vannak. A bal kagylón három izombenyomat is megfigyelhető.

Lelethely: Uraj falu, Sajópüspöki. A vizsgált példányok száma kettő.

Ez a faj eddig ismeretes volt, mint élő a nápolyi öbölből, ahol elég gyakori mészszivacsok és posidonia törmelék közt. Mint kövület ismeretes hazánk alsó szarmata képződményeiben.

II. család: Nesideidae.

2. nem: *Bythocypris*.

Bythocypris punctatella (Bosq.)

Bairdia punctatella Bosq. — Bosquet: Description des Entomostracés fossiles des terrains tertiaires de la France et de la Belgique. Académie Royale de Belgique. Bruxelles 1852, I. tábla, 10 ábra, 26 lap.

Bythocypris punctella (Bosq.). — Méhes Gyula: Budapest környékének felsőoligocén ostracodái. Geologica Hungarica, Pars Pal. Budapest 1941. I. tábla, 5, 6, 7 ábra (nyomás alatt).

Bal kagyló. Hosszúsága: 0.78 mm, magassága: 0.42 mm, átmérője: 0.29 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1:1.90.

A kagyló a jellegzetes alakoktól annyiban különbözik, hogy ezeken a példányokon a mellső csúcsszegély és a hátoldali kagylószegély találkozásánál jól kiemelkedő tompa szöglet van. Így a kagyló legnagyobb magassága ebbe az irányba esik.

A kagylók rossz megtartásúak. Sem szerkezeti, sem felületi jellegnek semmi nyoma. Csak az izombenyomatok vehetők észre az egyik kagylón. Az izombenyomatok körben vannak elhelyezkedve. Tompa háromszög alakúak.

Lelethely: Domonkos (Kőalja-hegy), Velkenye. A vizsgált példányok száma két teljes kagyló és három darab töredék.

Ennek a fajnak hazánk oligocén képződményeiből már van képviselője.

3. nem: *Nesidea*.

Nesidea rotundata n. sp.

I. tábla, 3. ábra.

Bal kagyló. Hosszúsága: 0.52 mm, magassága: 0.48 mm, átmérője: 0.36 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1:1.02.

A kagyló legnagyobb magassága a mellső harmadban van. Itt a hátoldali kagylószegély feltűnően kiemelkedik és a mellső esúesszegély felé tompa, a hasoldali felé pedig menedékesen elnyúló lejtővel halad. A hasoldali kagylószegély közepe táján gyengén ívelt. Innen mind a két esúesszegély felé gyenge öblöt alkot. A esúesszegélyeken a nemre jellemző fogak — valószínűleg a kagyló rugóalt állapota miatt — nem észlelhetők.

1. kép.

2. kép.

A mellső kagylószegély likaesetornái sűrűn állnak egymás mellett. Meglehetősen vastagok. Egyszerű lefutásúak. A hátulsóé sokkal ritkábban állanak. Egyebekben olyanok, mint a mellsőé. A hasoldali szegély is sűrűn el van látva likaesetornákkal. Izombenyomat és zárószerkezet nem volt felismerhető.

A felületen semminemű rajzolat nem látható. Az egyik ki nem fejlődött példányon nagy, egymáshoz közel álló, lapos teres-kék helyezkednek el.

Felülről való nézetben a kagylók szabályos esónakformájúak. Legnagyobb átmérője a középvonalba esik.

Lelethely. Velkenye, Uraj falu. A vizsgált példányok száma egy bal kagyló és két darab ki nem fejlődött példány kagylója.

A nemnek hazánk triász, eocén és oligocén képződményeiből vannak képviselői.

III. család: *Cytheridae*.

4. nem: *Loxoconcha*.

Loxoconcha fallax n. sp.

I. tábla, 2. ábra.

Bal kagyló. Hosszúsága: 0.55 mm, magassága: 0.44 mm, átmérője: 0.23 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1 : 1.02.

A kagyló majdnem kör alakú. Mind a két esúesszegélye magasan, tompán kerekített. A hátulsó íve valamivel tompább, mint a mellsőé. A mellsőn néhány fogszerű képlet látható. De ezek a kagyló

lóröngálódás eredményei is lehetnek. A hátoldali kagylószegély magas ívű, a hasoldali gyengén kiemelkedő. Az egyes kagylószegélyek é zrevételül olvadnak egymásba.

3. kép.

4. kép.

A melső csúcsszegély likaescsatornás öve keskeny. A likaescsatornák széles alappal erednek. Szélesek egész lefutásukban. Néha kettésével erednek. Likaescsatornák a hasoldalon is találhatóak elvétve.

A kagyló falazata rossz megtartású. Zárószervezet, izombenye-matok nem láthatók. A felületen rajzolat nincs. Csak egyes helye-ken láthatók a letöredezett tüskék nyomai.

Felülről való nézetben a kagylók nagyon megnyúlt tojás ala-kúak. A hátsó csúcs tompán, a melső hegyesen kerekített. Legna-gyobb átmérő az alsó harmadban van.

Lelethely. Domonkos, Uraj falu. A vizsgált példányok száma négy darab töredék.

Megjegyzés. A kagyló alakja szerint a *Cytherella* nemhez áll közel. De oda sehogy sem lehet helyezni a csúcsszegély szerkezete miatt. Ez leginkább megfelel a *Loxoconcha* nemnek. Az is lehetsé-ges, hogy alakja, szerkezete miatt esetleg egy új nem képviselője. Ezt azonban csak nagyobb és vizsgálatra alkalmasabb anyag alap-ján lehetne eldönteni.

5. nem: *Cythereis*.

Cythereis hungarica Méhes.

I. tábla, 4. ábra.

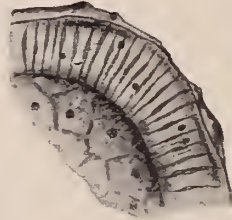
Cythereis hungarica Méhes: Adatok Magyarország pliocén ostracodáinak ismeretéhez. II. Az alsó pannóniai emelet *Darwinu-lidae-i* és *Cytheridae-i*. Földtani Közlöny XXXVIII. köt. Budapest, 1907. VIII. t., 7—9 á., 562. l.

Cythereis hungarica Méhes. — Zalányi Béla: Magyar-oroszági miocén ostracodák. Különlenyomat a Földtani Intézet Évkönyvéből. XXI. köt., 26 á., 116 lap.

Cythereis hungarica Méhes. — Méhes Gyula: Budapest környékének felsőoligocén ostracodái. Geologica Hungarica, Pars Pal., Budapest 1941. IV. tábla, 14, 15. ábra (nyomás alatt).

Jobb kagyló. Hosszúsága: 0.57—0.81 mm, magassága: 0.4—0.55 mm, átmérője: 0.32 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1 : 1.5.

A kagyló úgy alak, mint szerkezet szerint minden megszorítás nélkül a tipussal egyezik meg. A szerkezetben nincs különbség akár a peremlemezeket, akár a felületi díszítést, akár a zárószervezetet vizsgáljuk. A pannonból, miocénből, oligocénből leírt fajok jellegei ugyanazok.

5. kép.

Különösen nagy fontosságúnak vélem a zárószervezetet. Ezt a fajt a felsőoligocénből leírt kagylósrák munkámban a fogdudoros zárószervezetűek ama csoportjába osztottam be, amelyeken úgy a mellső, mint a hátulsó zárómezőn egy-egy fog van. Ez is azt bizonyítja, hogy a szerkezeti jellegeket a fajok és nemek meghatározásában jól fel lehet használni. De igen jól értékesíthetők rendszertani szempontból is. Azért a szerkezeti jellegek vizsgálására még nagyobb figyelmet kell fordítanunk.

Mint hogy vizsgálataim elejétől kezdve ezt a módszert használták, a szerkezeti jellegek pontos rajzolását és tüzetes leírását mindig előnyben részesítem a sokkal könnyebb, de kevesebb eredményt elérő fényképezéssel szemben. Sajnos, ez az irány mind nagyobb területen hódít, de a fajok felismerésére és azok pontos meghatározására nem ad elég megfoghatót.

Lelethely. Sajóvárkony, Domonkos. A vizsgált példányok száma két példány és egy töredék.

Cythereis antiquata Baird.

I. tábla, 1. ábra.

Cythereis antiquata Baird: The Natural History of the British Entomostraca, London 1850. XX. t., 2. á., 176. lap.

Cythere antiquata (Baird) — G. S. Brady: A Monograph of the Recent British Ostracoda. London 1868. XXX. t., 17. — 20. á., 417. lap.

Cythere antiquata (Baird): Brady—Crosskey—Robertson: A Monograph of the Post-Tertiary Entomostraca of Scotland. London 1874. XII. t., 8—10. á., 170 lap.

Cythereis antiquata Baird. — G. W. Müller: Die Ostracoden des Golfes von Neapel. Berlin 1894. XXIX. t., 18., 24. á., XXXI. t., 1. á., 374. lap.

Cythereis antiquata Baird. — Méhes Gyula: Budapest környékének felsőoligocén ostracodái. Geologica Hungarica, Pars. Pal. Budapest 1941. V. tábla, 7—10 ábra (nyomás alatt).

Jobb kagyló. Hosszúsága: 1.8 mm, magassága: 0.54 mm, átmérője: 0.26 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1 : 2.

Egyike a legszebb kagylósrákoknak. Azzá teszi az egyenlőtlenül futó kagylószegély, amelyet dombok, halmok, dudorok, tarajok tesznek változattá. A kagyló alapalakja megnyúlt vese. Legnagyobb magassága a mellső harmadban, a zárószervezet tájékán van. Ez okozza, hogy a mellső csúcs jóval szélesebb, mint a hátulsó. A mellső csúcsszegély sűrűn fogazott. A fogak száma 17, a hátulsón 9.

6. kép.

7. kép.

8. kép.

Mind a két csúcsszegélyen a peremlemez keskeny övű. A likaesatornák elmosódottak. Finomak, egyesével állanak. A hátulsó csúcsszegélyen a likaesatornák száma jóval kisebb.

Zárószervezet szerint a kagylósrákok fogdudoros csoportjába tartozik. A jobb kagyló mellső zárómezőjén egy erőteljesen kifejlődött fog, alatta gyengébben fejlődött foggödör van.

A kagyló falazata rendkívül finom, üvegszerű. A felület tele van nagy, sokszögű terecskével. Ezek a terecskék a kagyló belső tere felé félkör alakúak. A felületet a terecskék hálózatossá teszik. A széllel szabályosan, párhuzamosan haladnak és a kagyló hossztengeleje irányában bordákká egyesülnek. Záróizom — benyomatok nem láthatók.

Felülről való nézetben a kagylók zömök csónak alakúak. A mellső csúcs valamivel hegyesebb, mint a hátulsó. Az oldalon majdnem párhuzamos a kagylószegéllyel. Legnagyobb átmérője a középvonalban van.

Lelethely. Rimaszécs, Velkenye, Uraj falu. A vizsgált példányok száma két jobb kagyló, három darab töredék és egy ki nem fejlődött példány.

Megjegyzés. Mint recens faj él a Földközi tengerben és a Biscayai öblőben, Anglia és Island partvidékén. Mint kövület ismeretes angliai glaciális és magyarországi oligocén képződményekből.

Cythereis dentata G. W. Müll., var. *picta* n. var.

I. tábla, 7, 8. ábra.

Jobb kagyló. Hosszúsága: 1.12 mm. magassága: 0.6 mm, átmérője: 0.54 mm. A magasság és a hosszúság közt levő arány 1 : 1.9.

A tipushoz nagyon hasonlít, különösen abban az alakjában, amint azt Zalányi rajzolja (l. idézett mű III. tábla, 1—8. ábra). Mindazonáltal vannak olyan különbségek, amelyek a típuson nincsenek meg. Ezért teljes egészében mégsem lehet azzal azonosítani.

9. kép.

10. kép.

11. kép.

Ilyenek: A likaescsatornák sohasem állanak kettesével, hármasával, hanem mindig egyesével. A hátulsó zárómezőn nincsen fog, csak egy foggödör. Ez előtt egy jól feltűnő fogszerű nyúlvány. A felületen nincsenek hosszbordák. De nincsenek a típusra eddig minden szakbúvártól észlelt gödrök, amelyek csak a kagyló középső tájékán vannak; a mellső és a hátulsó csússzegély tájékán teljesen hiányoznak. Jelenlétüket azért tartom fontosnak, mert mint ősi megszerezett jelleget a most élők is teljes mértékben birtokolják. Ennek a változatnak a felületén szabálytalanul szétszórt nagy hólyagszerű képletek vannak. Belsejükben finoman szemeseekéztettek. Körülbelül olyan nagyok, mint az izombenyomatok, amelyek ezen nagyon szépen láthatók.

Felülről való nézetben is teljesen különbözik. Ez esónakformájú és az oldalvonal egyenletesen emelkedő ívet ír le. Az oldalvonalon a szárnyyszerű kiemelkedés nincsen meg.

Lelethely. Sajópüspöki. Egy jobb kagylófél és egy töredék állott rendelkezésemre. A kagylófél vizsgálat közben megrongálódott.

6. nem: *Cytherura*.

Cytherura costata n. sp.

I. tábla, 5, 6. ábra.

Jobb kagyló. Hosszúsága: 0.49 mm, magassága: 0.22 mm, átmérője: 0.2 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1 : 2.5.

A kagyló téglalapba illeszthető be. Mellső csúcsa tompán, a hátulsó hegyesen kerekített. A hátoldali kagylószegély gyengén ívelt. A mellső csúcsszegéllyel észrevétlenül olvad össze, a hátulsóval jól észrevehető öblöt alkot. A hasoldali kagylószegély gyengén ívelt. A mellső csúcsszegély felé gyenge öblöt, a hátoldali felé pedig menedékes lejtőt alkot.

A belső peremlemez széles övű. Szerkezet nem ismerhető fel. Csak egy-két elmosódott likaesatorna észlelhető. Zárószervezet sem észlelhető. Az észrevehető egymás felett elhelyezett izombenyomat a családra jellemző.

A felület teljesen lekoptatott. Egyedüli díszítés a hosszszegély irányában alulról felfelé haladó 4—5 hosszszövény, amelyek a hátulsó csúcs felé csavarodnak.

Felülről való nézetben a kagyló szabályos esónakalakú. Az oldalvonal hepe-hnpás.

Lelethely. Domonkos. Egy jobb példány és egy töredék állott rendelkezésemre.

12. kép.

7. nem: *Cytheridea*.

Cytheridea pannonica Méhes.

Cytheridea pannonica Méhes: Adatok Magyarország pliocén ostraeodáinak ismeretéhez (németül is). Budapest, Földtani Közlöny XXXVII. XI. tábla, 553. lap.

Cytheridea pannonica Méhes. — Z a l á n y i B é l a: Morpho-systematische Studien über fossile Muschelkrebse. Geol. Hungarica. Ser. Pal. Fasc. 5., szövegrajzok: 24, 73, 75, 77 lap.

Cytheridea pannonica Méhes. — Méhes Gyula. Budapest környékének felsőoligocén ostracodái. Geol. Hungarica, Pars Pal. Budapest, 1941. VII. tábla, 27—29 ábra (nyomás alatt).

Jobb kagyló. Hosszúsága: 0.7 mm, magassága: 0.38 mm, átmérője: 0.15 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1:1.34.

Egy rossz megtartású példány állott rendelkezésemre. Ezen semminemű szerkezet nem volt megfigyelhető. De a fajnak olyan jellegzetes alakja van, hogy meghatározásra még így is alkalmas volt.

Lelethely. Rimaszécs. Egy rossz példányom volt.

IV. család: *Cytherellidae*.

8. nem: *Cytherella*.

Cytherella abyssorum G. O. Sars.

A szinonimákra vonatkozó összefoglalást lásd Méhes Gyula: Budapest vidékének eocén ostracodái e. munkájában. Geologia Hungarica, Ser. Pal. Fase. XII. Budapest 1936, 45. lap.

* Hosszúsága: 0.88 mm, magassága: 0.51 mm, átmérője: 0.27 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1:1.88.

A rendelkezésemre állott és megvizsgált példányok olyanok, mint a típus. Bár rongált példányok voltak, egyeseken a nemre jellemző jeleket fel lehetett ismerni és meg lehetett állapítani hovatartozásukat. Egyes példányokon az izombenyomatokat is meg lehetett figyelni.

Lelethely. Rimaszécs, Jene, Velkenye. Megvizsgáltam öt teljes példányt és néhány töredéket.

Cytherella laevis G. S. Brady.

Cytherella laevis G. S. Brady: Brit. Assoc. Report 1866., 211. lap.

Cytherella laevis G. S. Brady: A Monograph of the Recent British Entomostraea. London 1868, XXXIV. t., 15—17 ábra.

Hosszúsága: 0.69 mm, magassága: 0.43 mm, átmérője: 0.52 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1:1.07.

A kagyló úgy felülről, mint oldalról való nézetben olyan, mint azt Brady idézett munkájában leírja és lerajzolja. Ezt a fajt G. W. Müller többször idézett munkájában (Das Tierreich-Ostracoda 1912.) a dubia közé sorolja. Bár az én példányaim rossz megtartásúak, az azonosításra alkalmasak.

Lelethely. Simonyi. Három darab töredéket vizsgáltam meg.

Cytherella elliptica Méhes.

Cytherella elliptica Méhes: Budapest környékének felsőoligocén ostracodái. *Geologica Hungarica, Pars Pal.*, Budapest, 1941., VII. tábla, 10—11. ábra (nyomás alatt).

Bal kagyló. Hosszúsága: 0.80 mm, magassága: 0.55 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1:1.80.

A faj leírása fent idézet munkámban található. Azzal minden tekintetben megegyezik, de mégis azzal a különbséggel, hogy ennek a példánynak a hátulso csúesszegélyén fogszerű dudorok nincsenek.

Lelethely. Velkenye. Megvizsgáltam egy bal kagylót.

Cytherella dentifera Méhes.

Cytherella dentifera Méhes: Budapest környékének felsőoligocén ostracodái. *Geologica Hungarica, Pars Pal.*, Budapest 1941., VII. tábla, 12—16. ábra (nyomás alatt).

Jobb kagyló. Hosszúsága: 0.89 mm, magassága: 0.5 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1:1.8.

A faj leírása megtalálható fent idézett munkámban. Mint-hogy nagyon szép és jó megtartású példányok is állottak rendelkezésemre, az összehasonlítás tökéletes volt. Úgy szerkezet, mint alak tekintetében a fenti fajjal azonosíthatom. A kagyló szegélye, rajzolata a fogazottsággal, a felület rajza, különösen pedig az izombenyomatok teljesen egybevágtak.

Lelethely. Velkenye (szőlőtető és téglavető), Uraj falu, Sajóvárkony. 14 darab ép és három darab töredék állott rendelkezésemre.

? Cytherella arcuata Méhes.

Cytherella arcuata Méhes: Budapest környékének felsőoligocén ostracodái. *Geologica Hungarica, Pars Pal.*, Budapest 1941., VII. tábla, 1—2. ábra (nyomás alatt).

Jobb kagyló. Hosszúsága: 0.74 mm, magassága: 0.48 mm, átmé-rője: 0.23 mm. A hosszúság és a magasság közt levő arány 1:1.50.

A faj leírása megtalálható fent idézett munkámban. Mint-hogy csak egy, rongált példány állott rendelkezésemre, amelyen az alakon kívül semmi más nem volt megfigyelhető, a faj meghatározását egyelőre nem tekinthetem kétségtelennek. Talán majd merülnek fel adatok későbbi gyűjtésekből, amelyek a kérdést eldönthetik.

Lelethely. Domonkos. Egy darab kőbél-szerű töredék.

A leírt fajok között három olyan új van, amelyeknek tüzetes leírását és rajzát nem adom. Még pedig azért, mert annak eleget

tettem egy korábban elkészített munkámban, amely éppen ennek a kisebb tanulmányomnak a készítése közben van nyomás alatt. A kérdéses három új faj: *Cytherella elliptica*, *Cytherella dentifera*, ? *Cytherella arcuata*.

*

* *

A Rima és a Tarna közötti oligocén rétegekből előkerült kagylósrákok négy családban foglalnak helyet, mint hazai kövesült kagylósrákjaink általában. A négy családba sorolt fajok száma 14. Családok szerint így oszlanak meg:

I. cs. *Cypridae*.

1. *Pontocypris declivis* G. W. Müll.

II. cs. *Nesideidae*.

2. *Bythocypris punctatella* (Bosq)
3. *Nesidea rotundata* n. sp.

III. cs. *Cytheridae*.

4. *Loxoconcha fallax* n. sp.
5. *Cythereis hungarica* Méhes
6. *Cythereis antiquata* Baird
7. *Cythereis dentata* G. W. Müll. var. *pieta* n. var.
8. *Cytherura costata* n. sp.
9. *Cytheridea pannonica* Méhes

IV. cs. *Cytherellidae*.

10. *Cytherella abyssorum* G. O. Sars
11. *Cytherella laevis* G. S. Brady
12. *Cytherella elliptica* Méhes
13. *Cytherella dentifera* Méhes
14. *Cytherella arcuata* Méhes

Ezek közül a *Pontocypris declivis*, a *Bythocypris punctatella*, a *Cythereis hungarica*, a *Cythereis antiquata*, a *Cytheridea pannonica*, a *Cytherella abyssorum*, a *Cytherella laevis* az irodalomból eddig is ismeretesek voltak. Hazánk kövesült faunájából is.

A *Nesidea rotundata*, a *Loxoconcha fallax*, a *Cytherura costata*, a *Cytherella elliptica*, a *Cytherella dentifera*, a *Cytherella arcuata* nemesak hazánk faunájára, de a tudományra nézve is új.

Szorosabb értelemben véve tisztán oligocén jellegűek: a

Bythocypris punctatella (Bosq), *Nesidea rotundata* Méhes, *Loxoconcha fallax* Méhes, *Cythereis dentata* G. W. Müll. var. *pieta* Méhes, *Cytherura costata* Méhes, *Cytherella elliptica* Méhes, *Cytherella dentifera* Méhes, *Cytherella arcuata* Méhes.